

Zač stojí dnešní politikové: tragikomedie dnešní doby

Jane Kaufman, 18 července 2022

Bývalý ruský President Dimitrij Medvěděv nedávno lamentoval nad ubohou úrovní současných politických představitelů. Podle něho, „tito technokrati nemají páteř, která je potřebná pro smělá rozhodnutí a už vůbec se nedokážou postavit proti Spojeným státům.“ Nedovedou se postavit proti nikomu, než tam, kde je to snadné, kde jim to spolehlivě projde a raději poslouchají diktát odněkud ze zákulisí i za cenu své vlastní záhuby, jako se to děje dnes.

Tito lidé nesnesou srovnání s politickými giganty minulých dob, kteří si dobře uvědomovali svoji zodpovědnost a podle toho jednali. Když udělali chybu, dokázali nést následky. Dnešní politikové jsou zcela jiní, budou se schovávat, vykroutí se ze všeho, ohání se instrukcemi odněkud shora, jako je změna klima, nebo nikým neověřená nouzová situace. Ale nedokážou udělat správné rozhodnutí a když už nějaké udělají, tak je to vesměs tragicky pozdě.

Jako třeba německý Kancléř Scholz, otálí s povolením plynovodu Nord Stream 2, který je již od září 2021 připraven k funkci, i když se mu celý svět hroučí na hlavu, lidé jsou nespokojení, hrozí nedostatek tepla v zimě, německý průmysl se zmítá strachy na pokraji kolapsu.

[Anebo ukrajinský vyslanec](#) v Německu Andrej Melnik, který nazval Kancléře Scholze „mrzutou játrovou klobásou“ a dále se vyznamenal tím, že napadl skupinu německých intelektuálů a profesionálů, kteří napsali Scholzovi dopis, kde žádali, aby přestal podporovat Ukrajinu a raději donutil Zelenského vyjednávat o mír.

Melnik napsal na Twiteru: „A už zase, ta banda pseudo-intelektuálních žebráků, všichni ti Varwíkové, Vadové, Klugové, Prechtové, Yogeshwarsové, Zehsové a další, vy byste už konečně měli jít k čertu se svými „radami“ poražených. Ahoj.“

Zřejmě Melnik naráží také na to, že to není první dopis tohoto druhu, zaslaný německé vládě, který se dožadoval mírového řešení situace na Ukrajině.

Východní Němci mají jiný názor než ti západní

[Je zajímavé, že většina](#) Němců, kteří patří do bývalého Východního Německa, straní s Ruskem, jak ukázal současný výzkum radiostanice ARD. Je to odůvodňováno tím, že si snad pamatují z minulosti jen to lepší, což v nich vyvolává romantické vzpomínky. Také hodně z nich byli v té době děti a ty vidí svět kolem sebe jinak.

To není příliš pravděpodobné vysvětlení. Abychom mohli správně posoudit situaci, tak si spíš musíme uvědomit, co nám Západ dal a co nám taky vzal. To, co nám dal, nestojí za moc a vzal nám všecko, co mělo nějakou cenu. Pak se ta minulost, i když za moc nestála, jeví jako menší zlo z těch dvou. Přece jen, lidé byli přátelštější, lidská společnost soudržnější a mnohem slušnější. Těžko říct čím to bylo způsobeno, jestli tím, že jsme byli všichni spolčeni proti společnému nepříteli, anebo náš úpadek, tak zjevný v dnešní době, příliš bije do očí.

Jisté je, že Melnik byl ze své pozice vyslanec odvolán, což ale nemuselo být kvůli jeho prostorekosti, protože byli odvoláni i jiní ukrajinští vyslanci, z jiných zemí.

Zjevný úpadek světových politiků

Dimitrij Medvěděv se diví, jak může současný President Ukrajiny nosit zelené tepláky a zelené tričko při setkání s hlavními politiky světa. „Mohl by si něco takového dovolit, kdyby ten, se kterým by se měl setkat byl President Charles de Gaulle?“ ptá se. De Gaulle byl znám tím, že dokázal bez váhání odporovat kterémukoliv americkému presidentovi. Něco takového dnes v Evropě nedokáže nikdo, aniž by se mu netřásl ruce a večer z toho neměl nervový záchvat.

[Medvěděvovy názory potvrdil](#) i americký politik, bývalý Ministr státu, Henry Kissinger, při rozhovoru s novinami „USA Today.“ Když se ho reportér ptal, jestli dnešní politická scéna má některé politiky, kteří by byli významné osobnosti. Kissinger řekl krátce: „Ne.“

A pak dodal, že je možné, že ještě neměli příležitost se projevit, ale na druhé straně, velké osobnosti si tuto příležitost dovedou vytvořit. Řekl, že je možné, že ti správní vedoucí se nakonec dají vidět, ale zároveň se obává, aby už nebylo příliš pozdě.

V jeho knize o významných politických vedoucích je to německý Konrad Adenauer, francouzský Charles de Gaulle, americký Richard Nixon, egyptský Anwar Sadat, Lee Kuan Jú ze Singapuru a britská Margaret Thatcher, o kterých má vysoké mínění.

Soudě podle jejich činů, i tito političtí velikáni se dopustili chyb a učinili chybná rozhodnutí. Ale nic z toho nebyly kardinální přehmaty, jaké bez výčitek svědomí páchají dnešní politikové.

K tomu je snad možno dodat, že jsou někteří současní politikové, kteří se již dnes projevují jako významné osobnosti, kteří stojí za svým národem a opravdu dělají všecko v jeho prospěch. Je to na příklad maďarský president Viktor Orbán, srbský president Alexandar Vučić, brazilský president Jair Messias Bolsonaro a pak vedoucí Doněcké a Luhanské republiky, kteří se odvážně postavili proti celému světu. Určitě je jich víc, pouze nejsou tak známí.

Mluvě o Ukrajině ...

[Ukrajinský ministr](#) sociální politiky právě jmenoval nového zástupce ministra pro evropské začlenění. Je to 25. letá Anna Sergějeva (viz obrázek), která nemá vůbec žádné zkušenosti v žádném příbuzném oboru. Veškeré její pracovní zkušenosti jsou limitovány na 4 roky vedení salonu krásy, který byl založen v r. 2019 a za celé období své existence nepodal jedině finanční hlášení. Takže můžeme usuzovat, že to bylo něco jako zájmová činnost, bez jakéhokoliv obchodního podkladu.

Na vedení salonu krásy se určitě hodila mnohem víc, než na místo ministerského zástupce. Je to velice pěkná dívka, ale určitě neví nic o sociální politice, o vládních, mezinárodních, či organizačních, nebo i administrativních záležitostech a vztazích, ale prý byla sociálně činná tím, že pomáhala dětem s fyzickými a mentálními problémy zúčastnit se společenského života. Také pomáhala sirotkům a osamělým starým lidem.

V současné době má získat doktorát v novinářství, na který studovala na Kyjevské národní universitě. Bylo by zajímavé vědět, jak dlouho na to studovala. Snad rok?

Její jmenování do funkce zástupce ministra vyvolalo bouři odporu na společenských stránkách, takže musela její účet na Instagramu zrušit.

Sláva pornografii a LGBTQ+

[Nejmenovaný aktivista](#) uspořádal na Ukrajině sbírku podpisů a protože jich nashromáždil víc než 25 tisíc, tak se vláda musí zabývat řešením tohoto požadavku. Všichni podepsaní chtějí odstranit z Oděsy „spornou“ sochu ruské carevny Kateřiny Veliké, zakladatelky města. Oděsa byla kdysi malá rybářská vesnice, než ji tato panovnice povýšila dekretem z r. 1794 na město a v 19. století se pak stala Oděsa čtvrtým největším městem ruské říše.

Na místo sochy Kateřiny Veliké chtějí podepsaní postavit sochu Billy Herringtona, jak sedí u baru a pije pivo. Herrington byl porno herec, který hrál od r. 1990 až do své smrti při autonehodě v r. 2018 v porno filmech mužského charakteru, neboli v homosexuálních porno filmech.

Aktivista, kterému to stálo za to, tolik podpisů posbírat napsal, že tím, že bude socha Kateřiny nahrazena Herringtonovou, bude vydána mocná zpráva do světa, že Oděsa není součástí ruské kultury, ale má svoji vlastní kulturu a ještě k tomu smysl pro humor. A také to dá všem najevo, že Ukrajina podporuje LGBT.

Už to, že se obvykle píše LGBTQ+ je na pováženou a je to skrytý výsměch nám všem. Písmeno „Q“ totiž znamená „queer“, což je v češtině „divný.“ Takže tím uznáváme veškeré divňáky a to plus znamená logicky „a všechny ostatní, ještě horší.“

Další petice, nejspíš od stejného autora kolovala po Ukrajině v březnu a požadovala, aby vedení města Záporožije přejmenovalo náměstí, pojmenované po slavném sovětském básníkovi Vladimírovi Majakovském, na „Náměstí Billy Herringtona.“ Petice se ale daleko nedostala, než že se autorovi lidé vysmáli.

[Do třetice](#), jiná petice s více než 25 000 podpisy požaduje uzákonění homosexuálních sňatků. Jako odůvodnění je uvedeno, že „v této době může být každý den ten poslední. Proto ať lidé stejného pohlaví mají možnost začít rodinu a mít úřední dokument, který to potvrzuje. Tito potřebují stejná práva jako tradiční páry.“

Je těžké si představit, kde organizátor této petice sehnal tolik podpisů, protože Ukrajinci vesměs s něčím takovým nesouhlasí. President Zelenský se sice vyjádřil, že „nechce říct o homosexuálech nic záporného,“ ale právníci jeho politické strany zkoušeli postavit propagandu homosexuality a transgenderismu mimo zákon.“

Přes to, že Zelenský podepsal spolu s americkým Presidentem Bidenem prohlášení, že bude bojovat proti diskriminaci LGBTQ členů, aktivisté této skupiny lidí v Kyjevě požadovali, aby Zelenský vyhodil jednoho ze svých hlavních poradců, Alexeje Arestoviče, protože řekl o homosexuálech, že jsou úchylní. No a nejsou? Proč si to nepřiznat?

Zakázat naprosto všechno ruské!

Kyjev chce za každou cenu vymazat ruský původ Ukrajinců a jejich řeči. Nedávno odsouhlasil Parlament dva nové zákony, které zakazují ruskou hudbu a knihy. První zákon zakazuje

vydávání knih těch autorů, kteří si po pádu Sovětského svazu podrželi ruské občanství. Také dovoz jakýchkoliv knih, vydaných v Rusku, v Bělorusku, nebo z „okupovaných částí Ukrajiny“ je zakázán.

V budoucnosti mohou být na Ukrajině vydávány pouze knihy v ukrajinštině, anebo ve kterékoliv ze 25 řečí Evropské unie. Ruská klasická díla stále ještě mohou být vydávána, ale cizí literatura, přeložena do ruštiny je zakázána. Stejně tak se děti ve školách nebudou nadále učit klasickou ruskou literaturu a tím pádem nebudou nikdy znát Tolstoj, Puškina, Dostojevského, Lermontova, Gogola, a dokonce ani geniálního Antona Čechova, který je oblíben i daleko od své vlasti, v Německu. Některé z těchto knih mají být dokonce odstraněny z veřejných knihoven.

Druhý zákon zakazuje ruskou hudbu v médiích a ve veřejných dopravních prostředcích. V Ivano-Frankovské oblasti šli dokonce tak daleko, že zbili na ulici místního zpěváka, který zpíval rusky.

Tomu se říká fanatismus. Je to podobné, jak jsem kdysi četla, že říká jedna bačkora o té druhé: „co já tady mám vedle sebe trpět tu škaredou, obnošenou bačkoru a dívat se stále na ni ...“

[To všecko je snaha](#) rozdělit Ukrajince na „domorodé“ a „cizince“, píše Alexander Nepogodin, politický novinář z Oděsy a odborník na Rusko a Sovětský svaz. Podle něho, to všecko začalo hned po pádu Sovětského svazu a pomalu to postupovalo pořád dál, až to dosáhlo dnešních extrémů. Majdan v r. 2014 docílil dokonalou roztržku mezi těmito dvěma skupinami stejné státní příslušnosti a ještě více posílil protiruskou složku konfliktu.

Mohutná ukrajinizace začala pod heslem „Ukrajinizace je znovunastolení spravedlnosti.“ Zpočátku mohli ještě rusky mluvící Ukrajinci používat tuto řeč leckde. To se ale změnilo v r. 2014, když začala být propagována dokonalá opozice proti Moskvě. A přesto, že byla na rozdělení národa uzákoněna mnohá podpůrná nařízení, přesto se s tím Ukrajina nedostala daleko a dodnes je zemí s dvojitým jazykem a s dvojitým druhem obyvatelstva.